

ESPORT DE RISC pàg 3
Inseguretat en el ciclisme de carretera: quan l'educació viària necessita millorar

DESAFIA BALMÓN pàg 14
La consellera Teresa Jordà sorprèn amb la seva oposició al projecte de Ribera-Salines

líniacornellà ^{9 anys}

Setembre 2022 · Núm. 106 · liniacornella.cat

Arxiven la causa pel cas Consell Esportiu a Cornellà

La jutgessa també ha exculpat els últims quatre investigats i Balmón lamenta "el soroll mediàtic" del cas pàg 10

Foto: La Costa Comunicació

Toca somriure

Torna el Festival de Pallassos quatre anys després pàg 16

REFERENT pàg 18
El Forn Massana torna a tenir un dels millors pans de pagès del país

VIOLÈNCIA pàg 10
Investiguen els incidents previs al Cornellà-Castelló

ESPORTS pàg 20
Baraut: "Albert Quílez em va ajudar molt al Basket Almeda"

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA *incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900 104 971 donatius@cruzrojaca. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Un esport de risc

- » El ciclisme de carretera pateix la inseguretats que suposa haver de conviure amb molts cotxes
- » El respecte a la normativa viària dels conductors, però també dels ciclistes, ha de ser més estricte

Albert Alexandre
CORNELLÀ

Eren un grup de vuit ciclistes. Circulaven per la carretera C-234 de Castellbisbal quan, de sobte, un conductor, en envair el carril contrari, va atropellar-los. Les conseqüències, dos ciclistes morts, dos de ferits i un cinquè en estat crític. Els dos difunts se sumaven als quatre ciclistes que ja havien perdut la vida a la carretera el 2022. Els fets, que es van produir a finals d'agost, van commocionar el món del ciclisme català i van posar sobre la taula la necessitat de millorar la seguretat dels que practiquen aquest esport. El cap de setmana següent, més de 300 ciclistes recorrien les costes del Garraf per mostrar la seva indignació i per recordar els companys morts.

Malgrat tot, uns dies després el relat va canviar per complet quan el 5 de setembre els Mossos d'Esquadra van mostrar a les seves xarxes socials que havien denunciat un ciclista de carretera per conducció imprudent. Davant les dues notícies sorgeix el dubte: els cotxes no respecten els ciclistes o els ciclistes no respecten les normes de circulació?

UNA QÜESTIÓ DE GRISOS

Marc Esteban fa cinc anys que practica aquest esport, tot i que reconeix que ara, amb el naixement de la seva filla, ha rebaixat el pistó. "Vaig en bici als afores de Barcelona", explica per afegir que abans pedalava 13 hores a la setmana i recorria uns 1.300 kilòmetres al mes. Ell considera que la responsabilitat a la carretera afecta les dues bandes implicades: ciclistes i cotxes. "L'educació viària correspon a les dues parts", puntualitza. "Hi ha cotxes que si esperessin 15 segons podrien

La pedalada que es va fer per homenatjar els ciclistes atropellats a Castellbisbal. Foto: Carola López/ACN

avançar amb total seguretat, però també hi ha ciclistes que per fer bones marques a l'aplicació Strava se salten semàfors", afirma. En el darrer cas es refereix a una aplicació que cronometra els temps que fan els ciclistes i els posiciona en un rànquing global a internet.

Per la seva banda, Ramón Medina, fundador del Club Ciclista Medina i des de fa anys ciclista de carretera, es mostra més contundent amb els cotxes. "El cas de Castellbisbal no té un altre nom que assassinat", afirma. Per a ell, molts conductors no tenen consciència i caldria endurir les lleis i les penes per a qui atropella un ciclista. "N'hi ha que avancen amb la cinquena marxa quan ho haurien de fer amb la segona i, per exemple, sortir amb la bici els dimenges al matí és molt perillós perquè hi ha molts joves que tornen de festa", lamenta.

Malgrat això, també és conscient que els ciclistes no sempre actuen de manera adequada. "He

vist tres ciclistes envaint tot un carril mentre van xerrant", diu.

MÉS RESPONSABILITATS

Enmig d'aquest context cal no obviar una part important de l'equació: les administracions. En aquest sentit, el 26 d'agost, arran de l'accident a Castellbisbal, la Sindicatura de Greuges va iniciar una investigació per determinar si des de les institucions es garanteix prou la seguretat dels ciclistes. Alhora, l'actuació d'ofici vol esclarir quin és l'estat de les infraestructures i de les xarxes viàries. El defensor del poble s'ha adreçat a la Generalitat per saber quines mancances es detecten a les carreteres i quines actuacions estan previstes per millorar "la mobilitat creixent en bicicleta".

De fet, Esteban creu que algunes de les carreteres no estan preparades. "Estan plenes, i quan s'acumulen ciclistes es dificulta la convivència amb els cotxes", explica. "Això, a l'àrea de Barcelo-

na o a Collserola, és inevitable, i potser caldria fer carreteres adaptades a les bicis", diu.

MÉS RESPONSABILITATS

Jose Téllez també és aficionat a la bicicleta. Reconeix que no practica el ciclisme de carretera perquè és més aficionat al ciclisme. Amb tot, la seva afició té a veure tant amb les seves fílies com amb les seves fòbies. "Si no faig bici de carretera no és perquè no m'agradi, sinó perquè em fa por", reconeix.

Altres ciclistes com Esteban donen la raó a Téllez. Per a ell, el ciclisme de carretera no és 100% segur. "De cada tres cops que surto, en un tinc un petit ensurt", assenyala. No és estrany, ja que segons explica, en una sortida a la carretera del Maresme el poden creuar més de 200 cotxes, i alguns l'avancen massa a prop.

Són experiències semblants a les de Medina, que el dia que l'entrevistem relata que aquell

mateix matí quasi té un accident. "Anava per Montornès i un cotxe ha estat a punt d'atropellar-me", diu com si es tractés d'una experiència habitual.

Certament es poden minimitzar els riscos. Seguir la normativa viària o tenir kilòmetres de bici a les cames són alguns dels elements que redueixen la possibilitat d'accident, però el risc zero no existeix. "Quan sents un cotxe venir, ja saps si t'hauràs d'apartar o no només pel soroll del motor", explica Esteban per reconèixer que això, amb els vehicles elèctrics, cada vegada és més difícil.

Sigui com sigui, malgrat tots els inconvenients i inseguretats, hi ha quelcom inexplicable que fa que cada cap de setmana milers de persones, majoritàriament homes, surtin a la carretera. "És un plaer grandios", diu Medina. "Tot i els ensurts, mai he tingut por. És un esport molt social i a mi em relaxa i em fa sentir lliure", conclou Esteban.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Espai Línia: un espai per a la proximitat

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i del Districte de Nou Barris

Foto: Línia

Habitualment aprofitem la possibilitat d'escriure en un mitjà per parlar del que succeeix a la ciutat. El mitjà esdevé un instrument relacional entre l'autor i aquells que tenen a bé llegir-lo sense que existeixi la necessitat de sentir-hi una especial afinitat personal ni una gran complicitat ideològica. Els mitjans són, tot i que en perill real d'extinció, realitats fixes imprescindibles per poder opinar i debatre idees i projectes.

Malgrat tot, de vegades, poques però algunes, qui esdevé idea i projecte és el mateix mitjà, i val la pena dedicar-li unes paraules per agrair-ho. Vet aquí que això succeeix quan *Línia*, a saber amb quins esforços personals i probablement amb quins deutes igual de personals, obre un local fantàstic al centre de Barcelona per trencar les dinàmiques pròpies (en paper o digitals) d'un mitjà de comunicació i esdevenir un espai físic de diàleg, exposició i debat.

Efectivament, *Línia* ha obert Espai Línia, en una operació pràcticament inèdita, on es pretén donar veu als barris de la capital –i també de les ciutats de la vora de Barcelona– i acollir tota mena de polítics, savis i activistes socials i culturals per parlar de la ciutat, dels seus somnis i dels seus problemes més enllà de la còmoda reflexió escrita.

La proposta de *Línia* és tan riscosa com assenyada perquè parteix de la necessitat de transformar la funció de la comunicació de proximitat, paraula que en múltiples escenaris (premsa, comerç, cultura...) esdevé tan atacada com desitjada, tan in-

certa com suggerent, tan antiga com plaent. La proximitat és, en aquest sentit, la descendència orfe de les noves tecnologies i de la transició digital: heus aquí les xarxes socials, tan a prop i tan lluny.

Espai Línia és un local, un espai físic, un equipament, un lloc per trobar-se, per exposar, per debatre, per presentar, per dialogar. Però si això ja és important perquè un mitjà dedicat a la comunicació de proximitat (és una emblemàtica coincidència que un mitjà de proximitat ens vulgui apropar físicament) proposi dedicar-hi els seus esforços i re-

Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació

cursos, encara ho és més perquè se sustenta en un projecte solvent: rellegir la ciutat des de la perspectiva, sovint ignorada, dels seus barris. I és que a Barcelona vivim excessivament pendents d'unes percepcions massa centralitzades i mediatitzades per les grans xarxes de comunicació.

Que la veu i les problemàtiques dels barris de Barcelona i també de l'àrea metropolitana tinguin un altaveu és, avui dia, un fet transgressor, no tant perquè estiguin mancades de governança, que la tenen, sinó perquè ho estan de lideratge i de presència prestigiada al debat públic. Hi ha desenes de qüestions

–el turisme, la mobilitat, la contaminació, l'economia i el treball, per exemple– que els falta mirada polièdrica o que s'acompanyen de reflexions sucursalistes. Què hi tenen a dir els veïns de Nou Barris envers la mobilitat, els de Sant Andreu envers el turisme o els de Sant Martí envers la cultura? En realitat no ho sabem, més enllà, és clar, de les estructures polítiques o del món associatiu en xarxa.

Si un mitjà s'adreça a cada ciutadà, sembla just que li vulgui donar veu de totes les maneres possibles, i si fos possible, amb plena consciència que la té. D'això va la proximitat: de saber exercir el dret a participar defugint l'anonimat i la còmoda tranquil·litat dels *likes* o de les reprovacions automàtiques.

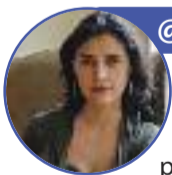
Espai Línia és el paradigma de la proximitat en el terreny dels mitjans de comunicació. Una aposta tan valenta com incerta, perquè al risc del manteniment econòmic cal afegir-li la voluntat còmplice de tots els que els toca apropar-s'hi per anar-hi a dir la seva. La proximitat, oi que sí, no és només una botiga a prop de casa. Un mitjà que ens parla del que succeeix al barri o una tele municipal pagada entre tots també és la irreductible voluntat de mantenir viva una determinada manera de relacionar passat i present, de ser-hi cada dia, de debatre i rebatre amb el veí i la veïna.

Línia ha demostrat tenir les idees ben posades. Ara cal demostrar que tots plegats som d'una pasta similar convertint aquest espai en un referent de la premsa local.

Aquí es piula

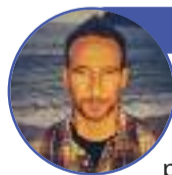

El Twitter en paper

@olgarodriguezfr

Un análisis completo de nuestro presente no puede ignorar el papel del cuarto poder: de qué se habla y cómo se habla de lo que se habla. Qué se legitima en tantos formatos en *prime time*. Qué dosis de racismo, machismo, LGTBfobia y odio a la izquierda se han normalizado.

@ManelAlias

Putin decreta la mobilització parcial a Rússia per "l'operació especial". Adverteix que té armes potents per respondre els atacs d'Occident (i s'ha referit també al xantatge "nuclear" de Zaporiíja). Dona suport als referèndums anunciats pels líders prorussos a la regió del Donbass.

@catapluma

[Citant un article seu sobre Iran publicat a *La Vanguardia*] Las generaciones mayores, incluidos aquellos que hicieron parte del movimiento verde en 2009, no paran de repetir que esta generación es la más valiente de todas las que han liderado protestas en Irán. Especialmente las mujeres.

@EnricB_

No és casual que els mitjans que blanquegen Meloni siguin els mateixos que fa anys ens martelleguen amb la suposada amenaça ocupa o dediquen hores i hores a generar un terror sobre la seguretat a certes ciutats i silencien fets d'altres. Tenen una opció política i treballen per a ella.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12319-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Chicuelo

Chicuelo ha publicat un senzill del seu nou disc *Caminos*. La cançó es diu *Calle de la cera*, i és un homenatge a aquest particular carrer barceloní i a les dinasties gitanes que l'han convertit en epicentre de la rumba catalana.

pàgina 16

Festival de Pallassos

El Festival Internacional de Pallassos de Cornellà escalfa motors per tornar a omplir la ciutat de riure i bon humor. Després de la pandèmia, que va obligar a cancel·lar l'edició del 2020, Cornellà té ganes de rebre de nou els seus pallassos.

pàgina 16

Forn Massana

El Forn de pa Massana, ubicat al carrer Rubió i Ors, ha quedat finalista al concurs Millor pa de Pagès de Catalunya d'enguany. És la cinquena vegada que aquest forn de 90 anys de vida aconsegueix aquest reconeixement.

pàgina 18

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 *El jutjat tanca la causa de Cornellà pel cas Consell Esportiu de l'Hospitalet*
- 2 *Els Mossos investiguen els incidents previs al Cornellà-Castelló*
- 3 *Chicuelo publica el single 'Calle de la cera', avançament del seu nou disc 'Caminos'*
- 4 *L'Ajuntament impulsa la creació de murals als edificis de Sant Ildefons*
- 5 *El cordovès Alberto Sánchez s'endú el premi absolut del Concurs de Còmics*

Tribuna oberta

El curs més car de la història

per Manuel Reyes (PP Barcelona)

Foto: Pexels

Ja fa uns dies que ha començat un nou curs escolar. Però aquest curs que just ara inicien més d'un milió i mig d'escolars de primària, secundària, infantil i batxillerat és, sense cap dubte, el curs més car de la història per a totes les famílies catalanes. I és que el cost per família arriba ja als 429 euros, un 30% més que l'any passat.

La veritat és que les famílies afronten moments molt difícils. L'augment de preus de la cistella de la compra, que supera el 10%, ha fet que comprar cada dia al súper sigui més complicat. Tampoc hi ajuden els increments de l'electricitat, que ja abans de la guerra d'Ucraïna s'havia disparat, així com del gas, el butà o l'aigua. També han pujat els impostos, l'Euríbor que es fa servir per al càlcul de les hipoteques i el preu del diner.

Amb aquest panorama, és hora que els governs preguin mesures per retornar a les famílies l'excés de recaptació que han tingut. En concret, fins ara, prop de 16.000 milions d'euros que Estat i comunitats autònomes estan recaptant de més.

No té sentit estrènyer més les economies domèstiques i familiars o les empreses en aquesta situació. És el moment d'ajudar qui més ho necessita, i per això hem d'abaixar els impostos i fer polítiques d'activació i de foment de l'emprenedoria i de creació de llocs de treball com la millor fórmula de frenar l'estancament de la nostra economia.

Aquest curs no comença gens bé. Molts alumnes continuen en més de 1.000 barracons escolars dispersos per tota Catalunya mentre s'acumulen les reivindicacions tant de professors com de famílies que reclamen llibertat per escollir el model educatiu que volen per als seus fills.

Aviat tindrem una oportunitat de començar a canviar coses, i per això les eleccions municipals són cabdals. És el moment del canvi, perquè el curs vinent no torni a ser de records negatius i comencem a donar prioritat al que és més important: l'educació dels nostres fills.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#QuèPassaAmbLaMercè?

#JovesFinsAls30

#CreixLaUltradreta

@guillemhs: Ha mort un xaval aquest any i l'any passat hi va haver 46 ferits d'arma blanca per la Mercè. Potser cal parlar-ne i afrontar el problema.

@Catinformacio: La T-Jove s'ampliarà dels 24 als 30 anys. L'anunci l'ha fet el president Aragonès. L'objectiu és ajudar la joventut i incentivar l'ús del transport públic.

@Oli_Mady: ¿Os acordáis al principio del covid, cuando en Italia estaban jodidos y nosotros estábamos tranquilos porque total aquí estábamos medio bien aún? Pues eso...

Nosaltres, els turistes

per Xavier Godàs

El 2019, l'any de referència de la plenitud del turisme, pel món es varen bellugar 1.500 milions de turistes, cosa que, comptant que som uns 7.750 milions de persones residents al planeta, representa una xifra espectacular. Tinguem en compte que el 1950 els turistes eren uns 25 milions.

I és que els turistes no són només els que venen de fora. Resulta que també ho som nosaltres. Un exemple: segons dades de l'INE, durant el primer trimestre de 2022 els residents de l'Estat varen fer 31,1 milions de viatges. D'aquests, un 41,1%, uns 13,2 milions de desplaçaments, foren justificats per l'oci i les vacances. Durant el 2021, els catalans van dur a terme uns 6,1 milions de viatges, pel cap baix. Els números finals de 2022 segurament seran encara més elevats. Així mateix, el turisme és un motor econòmic nacional: a la regió metropolitana de Barcelona, el 2019 hi havia 27.164 empreses dedicades al turisme, que ocupaven més de 305.000 persones. El mateix any, l'activitat turística representava el 6,5% del PIB català.

Podríem dir que el turisme és el moviment de masses prototípic del segle XXI. Durant el segle XIX i ben bé dos terços del XX, per moviments de masses enteníem les principals mobilitzacions polítiques. Ara, en canvi, hem de pensar que els principals moviments de població amb un propòsit definit fan referència al consum d'oci.

Però, amb tot això, el que a mi m'interessa destacar és que participem del turisme que patim. No és honest creure que els turistes són els altres, quan ens hi entrebanquem allà on vivim, mentre nosaltres mateixos sovint som qui fa entrebanquer els residents d'altres contrades. Per tant, la massificació turística és un fet estructural que perviurà. Perquè si en una setantena d'anys hem passat de 25 milions de viatges a uns 1.500, això és a causa de la democratització de l'oci. És a dir, és conseqüència d'un guany popular en la millora de les condicions de vida. Fixem-nos en el fet que qui viatjava per plaer en la meitat del segle XX era una minoria molt selecta. En canvi, ara molta més gent es mou entre una gran diversitat de capacitats de consum.

El sociòleg Pierre Bordieu teoritzà sobre com les classes benestants delimitaven en les seves pràctiques d'oci una barrera de distinció per damunt de les classes populars, en una lluita aferrissada per mantenir la distància respecte de les masses. Aquesta dis-

tinció ara es troba àmpliament desdibuixada. Si bé és cert que combinar unes vacances amb la pràctica del golf en un ressort no és precisament una activitat popular, també és veritat que, no gaire anys enrere, esquiar era de rics i, en canvi, actualment cal fer cua per baixar una pista. El fet transcendental de tots aquests anys en què el turisme pren volada és que cada cop més gent al món ostenta temps i, com a mínim, una certa capacitat de consum per destinar a l'oci. La reglamentació de les condicions de treball i la configuració de l'estat del benestar contribueixen decisivament a concebre el descans i el lleure com un dret. Disposar de dies festius i de vacances pagades catapulten el consum durant el temps lliure de treball. Llavors, si el temps d'oci és un dret, podríem dir que tenim dret a ser turistes?

Foto: Pexels

El mercat del lleure i, per tant, del turisme, es diversifica per amollar-se a les diferents capacitats econòmiques dels consumidors. No tothom podrà gaudir d'una quinzena de vacances culturals a Nova York, però sí, poc o molt, de platja i sol, de pujades a cims, de visites als gorgs de moda, d'excursions silvestres i d'abraques als arbres; de passejades i de compres per boniques ciutats i viles de postal o de nits de festa ininterrompuda. Al damunt, mòbil en mà, nosaltres mateixos som capaços de descobrir per a altres llocs fins ara força desconeguts i poc concorreguts. Només cal que ubiquem la foto que ens hem fet per a Instagram. En resumits comptes, tant qui no calcula què gasta com qui compta el darrer centim per invertir estan units pel moviment de masses turístic.

El que també és un fet és que aquesta massificació col·lideix amb la qualitat de vida dels residents de

les viles i ciutats marcades pel turisme, i amb la preservació dels entorns rurals i naturals més emblemàtics. Aquesta col·lisió desencadena conflicte social. Perquè la massificació ha comportat segregació territorial urbana a favor de l'especialització en usos turístics, tot provocant confrontació d'interessos amb els veïnats a causa de l'encariment de l'habitatge, de la magnitud i intensitat de moviments a l'espai públic, del declivi del comerç tradicional i, massa sovint, de la generació d'ocupació estacional i precaritzada.

Les mesures correctives contra els efectes perniciosos del turisme són necessàries, però per gestionar aquest moviment, no per evitar-lo, perquè ja hem dit que perdurarà i la gent és lliure de fer el turista. El problema és que és complicat fer virar una política turística crematística cap a una de sostenible: hi ha massa llocs de feina en joc. En qualsevol cas, els ajuntaments ja són l'administració que fa aterrar el canvi necessari, tant a un nivell estratègic com de gestió: limitant la capacitat hotelera perquè no sigui expansiva, determinant preus per a les estades i les visites a determinats espais i llocs, intervenint en política urbanística per preservar la mixtura d'usos i l'habitatge residencial, administrant els moviments excursionistes en entorns naturals, col·laborant amb les noves iniciatives empresarials que conceben la seva activitat en clau de sostenibilitat, respecte i contribució a les dinàmiques naturals i socials del territori... Estem d'acord que costa veure els canvis implicats en aquestes polítiques, però en la mesura que són importants i estructurals requereixen temps.

Per acabar, és interessant retenir que, si bé el moviment turístic és massiu, vivim encerclats per una època en què fem bandera de les experiències personals autèntiques. És una paradoxa: som molts fent les mateixes coses prenent ser únics. Com acabem de concebre què és una experiència personal singular és un misteri. Perquè, per exemple, se m'escapa com de singular per a un mateix pot ser fer-se una selfie a la Pica d'Estats després d'haver fet cua per arribar-hi, com tants altres. El cas, però, és que fora bo aprofitar aquesta tendència a la introspecció plaent individualista per vincular el plaer de l'experiència turística al respecte per l'entorn que es trepitja i les comunitats que es visiten. Convindria que els operadors turístics consideressin aquest tret característic de la nostra present cultura i l'aprofitessin com a factor de civilització.

Les millors perles

Una dona condueix set quilòmetres en direcció contrària per evitar pagar un peatge. Ha passat a la carretera R-3, a la localitat madrilenya d'Arganda del Rey, i la Guàrdia Civil l'ha detingut. Després diran que els catalans som garrepes...

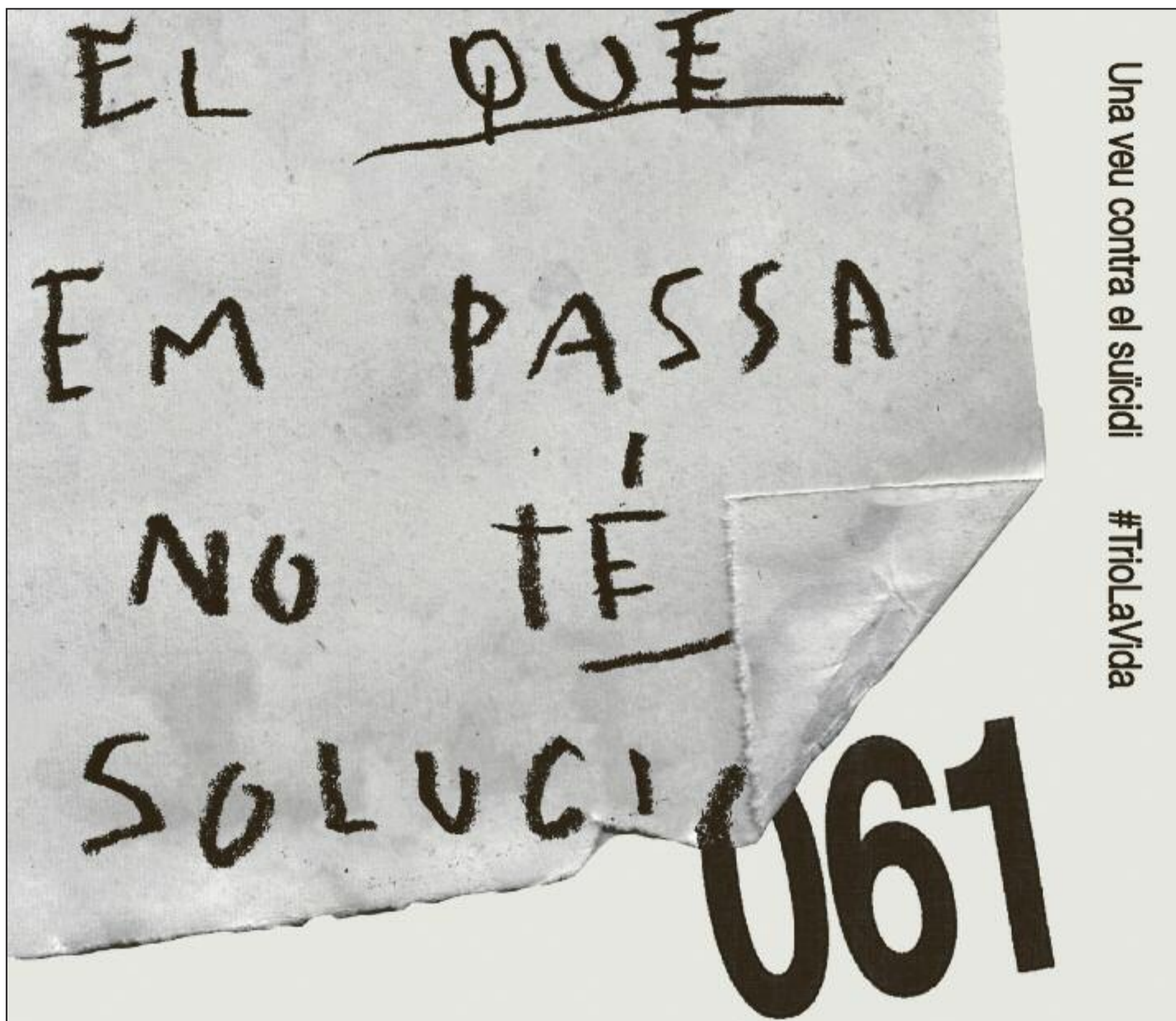
Situació surrealista a Pernambuco, al Brasil: un grup d'esportistes passa corrents pel costat de la terrassa d'un restaurant i els comensals, en creure que fugen d'alguna cosa, s'aixequen i arrenquen a córrer també.

Tenir un dolor constant al peu, demanar hora per a una ecografia i que et donin cita d'aquí a dos anys i un mes, el 29 d'octubre de 2024. Li ha passat a un home a l'Hospital de Granollers, segons ha explicat ell mateix a l'agència EFE.

Un home de 29 anys intenta accedir completament nu als jutjats de València per enfrontar-se, precisament, a un judici per exhibicionisme. A més, ja havia estat condemnat per voler entrar sense roba a una comissaria.

Twitter (@CreuCobertaShop) LA FOTO

EL SUÏCIDI S'EVITA PARLANT-NE.

Si tens pensaments suïcides o coneixes algú en situació de risc, truca al 061 i parla amb un professional sanitari.

061 / Salut
Respon

Fem-ho / BE
TOT
POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya

Tribuna

Adaptant Barcelona a la crisi climàtica

per Jordi Martí Grau, sisè tinent d'alcaldia de Barcelona i vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB

Foto: Pexels

Hem patit un estiu amb temperatures molt superiors a la mitjana i extremadament sec, amb onada de calor rere onada de calor, grans incendis i fenòmens extraordinaris com la pedregada de finals d'agost. Totes les dades demostren que el canvi climàtic no és un escenari de futur, sinó que és una realitat present. Malgrat que en aparença hi ha un ampli consens al voltant de la crisi climàtica, l'agenda per adaptar la ciutat al canvi climàtic i, alhora, mitigar els seus efectes més contraproduents ha conviscut amb propostes que anaven justament contra aquests objectius. L'exemple més alarmant és la voluntat d'alguns d'ampliar l'aeroport del Prat, que demostra que hi ha sectors a la ciutat i al país que es limiten a adjectivar de sostenible qualsevol projecte, a lluir el pin dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i a desacreditar, i fins i tot judicialitzar, el canvi de model de ciutat i el desplegament de mesures imprescindibles en l'actual context.

Des que vam entrar al govern estem treballant en mesures concretes en aquesta direcció. Tota la transformació urbana de la ciutat, amb el model Superilla, és un clar exemple de com les ciutats poden adaptar-se al canvi climàtic i transformar-se per mitigar els seus efectes, a través d'un espai públic més verd, més sostenible i que afavoreixi els desplaçaments a peu, en bicicleta, en MVP o en transport públic. L'extensió del model a l'Eixample i als futurs eixos de Sant Martí i del 22@ permetrà recuperar l'espai equivalent a 140 camps de futbol per a la ciutadania. També es contemplen actuacions complementàries i més quirúrgiques com el Protegim Escoles, que ja ha pacificat més de cent entorns escolars fins ara i que n'haurà pacificat més de dos-cents el 2023, beneficiant 80.000 alumnes.

Un altre factor essencial per mitigar els efectes del canvi climàtic és com ens desplaçem per la ciutat. Sabem que el 27% de les emissions de CO₂ de Barcelona són provocades pel transport, i la contaminació que genera és inadmissible. La mobilitat sostenible ha estat una prioritat del govern municipal. Hem incrementat un 100% l'aportació municipal al finançament del sistema, fins als 270 milions d'euros el 2022. En tots aquests anys hem congelat el preu del transport públic, amb un únic increment del 2% el 2018, i vam ser els primers a demanar la rebaixa del transport pú-

blic que va entrar en vigor ahir per compensar els efectes de la inflació en les economies domèstiques. Una ciutat adaptada al canvi climàtic és, necessàriament, una ciutat amb menys cotxes. Per això, també estem reformant grans autopistes urbanes com la Meridiana, la Via Laietana i la Diagonal, per on s'uniran les dues xarxes de tramvia actuals. La connexió del tramvia estalviarà l'entrada de més de 12.000 vehicles diaris a la ciutat, que s'afegiran als centenars de milers de desplaçaments en cotxe que s'han evitat des de l'entrada en funcionament de la Zona de Baixes Emissions. Per afavorir la mobilitat sostenible també hem duplicat la xarxa ciclista a la ciutat, i entre el 2015 i el 2021 hem passat de 120 a 240 kilòmetres.

La mediterrània és una de les zones on l'esclafament global serà més pronunciat segons molts estudis. Per fer més habitable aquest escenari, estem implementant un nou model de verd, que ens ha permès guanyar vuitanta hectàrees de verd en dos mandats. Amb el Pla Natura 2021-2030 assolirem el compromís amb la Conferència sobre el Clima de París de generar 160 hectàrees noves de verd fins al 2030. De moment ja hem ampliat i millorat la infraestructura verda amb parcs com el de Can Batlló, el de la Colònia Castells o el de Canòpia-Glòries, entre altres. Estem ampliant els espais que transformem en refugis climàtics i que actuen com a indrets de protecció davant les onades de calor.

L'impuls de la transició energètica, apostant per la sobirania i alliberant la ciutat d'oligopolis i afavorint les renovables davant els combustibles fòssils, era necessari ambientalment i ara s'ha demostrat que també econòmicament, atès el seu preu i la situació d'inestabilitat produïda per la invasió d'Ucraïna. L'elèctrica municipal d'energia 100% renovable ha aconseguit evitar 100.000 tones de CO₂ i ha permès un estalvi d'1,5 milions dels 6 milions d'euros que hem estalviat amb tota la política energètica desplegada.

Aquestes i altres mesures situen Barcelona com un referent en la transició ecològica. Prova d'això és que el pla Superilla Barcelona ha estat reconegut per l'ONU com un exemple a seguir, hem estat l'única ciutat de l'Estat convidada a participar en la COP26, al costat de Londres o París, i l'alcaldessa Ada Colau ha estat nomenada vicepresidenta de la xarxa de ciutats contra el canvi climàtic C40.

“

Hi ha sectors a la ciutat i al país que es limiten a adjectivar de sostenible qualsevol projecte, a lluir el pin dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i a desacreditar, i fins i tot judicialitzar, el canvi de model de ciutat i el desplegament de mesures imprescindibles en l'actual context

”

Flaixos

@SergiMaranya: El govern espanyol rebutja en menys d'una hora la proposta d'"acord de claredat" de Pere Aragonès per fer un referèndum pactat.

@EmmaZafon: Benvinguda al club de les que un dia ens vam despertar, vam mirar al senyor que roncava al nostre costat i vam pensar: què faig jo amb *este auelo carranco*?

@ushusb: Amb un mort, un ferit greu i centenars d'actes vandàlics, ningú a l'Ajuntament de Barcelona es va plantejar suspendre les festes de la Mercè?

Barcelona com mai l'has vist

» L'exposició 'La Barcelona desconeguda' ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia
 » Recull patrimoni històric, arquitectònic i cultural que hi ha repartit per tota la ciutat

Conèixer l'entorn més immediat, més proper, i aprofundir-hi reforça el caràcter col·lectiu d'un projecte de barri i de ciutat. Ens apropa a la història dels carrers i de les places on vivim, i fent-ho s'enforteix el sentiment de pertinença que transcendeix l'individu per situar-lo també en el plànol del projecte col·lectiu que són els barris i les ciutats. Proximitat allunyada de l'experiència que deixa fotografies però no deixa marques.

L'exposició *La Barcelona desconeguda*, que ja es pot visitar gratuïtament al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona, vol ensenyar i explicar una Barcelona de proximitat, la que és més propera al ciutadà i al veí. Vol fer aflorar el patrimoni històric, arquitectònic, cultural... que hi ha repartit per tota la ciutat. Perquè la democratització cultural també requereix focalitzar-se en el que roman ocult i desconegut per posar-ho a l'abast de tothom.

Descobrir i ensenyar. Això és el que fa aquesta exposició escollida per estrenar Espai Línia, el

qual vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris.

A *La Barcelona desconeguda* s'hi pot descobrir la història de la Casa de la Lactància, la Casa del Dimoni, l'herència medieval del nucli de Santa Eulàlia de Vilapicina, un centre cívic instal·lat en una antiga capella, el passat de les bugaderes d'Horta al carrer d'Aiguafreda, una parròquia per conèixer un altre Gaudí, la papallona modernista de la Casa Fajol o l'aqüeducte de Ciutat Meridiana, entre altres tresors que segur que et sorprendran.

HOTELS QUE SÓN AUTÈNTIQUES JOIES

► En el marc de l'exposició *La Barcelona desconeguda*, un gran mural està dedicat als hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial. Divuit tresors que el Gremi d'Hotels ha distingit i que has de conèixer.

L'exposició, molt visual i en gran format, és al nou Espai Línia del carrer Girona, 52 de Barcelona. Fotos: Línia

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Enquesta | Creix el malestar per la neteja

La darrera enquesta de satisfacció municipal indica que el malestar per la neteja de la ciutat creix. En concret, sis punts des de l'any passat. Amb tot, un 87% dels veïns se senten satisfets o molt satisfets de viure a Cornellà.

Punt final a la investigació del cas Consell Esportiu a Cornellà

» La jutgessa arxiva la causa contra tots els investigats per l'afer
» Balmón: "El soroll mediàtic a vegades excedeix a la realitat"

JUDICIAL ▶ El Jutjat número 4 de Cornellà, encarregat d'investigar la peça separada relacionada amb el cas de presumpta corrupció del Consell Esportiu de l'Hospitalet i que afectava regidors i treballadors municipals, ha acordat arxivar de manera provisional la causa contra tots els investigats. El juliol ja va arxivar-la per a nou dels investigats, i ara al setembre ho ha fet amb la resta.

I és que aquest mes de setembre han comparegut davant del jutjat les quatre persones que restaven per declarar. En aquest sentit, la jutgessa ha decidit arxivar també la causa contra totes elles, després de determinar que no hi veu cap indici de comissió de delictes.

Tal com ha fet des del primer moment, l'Ajuntament ha recordat la seva confiança envers les persones investigades i la seva tranquil·litat respecte de l'acció judicial. De fet, l'alcalde,

El febrer la policia va registrar l'Ajuntament. Foto: Línia Cornellà

Antonio Balmón, va sortir a defensar des d'un principi l'honestetat dels detinguts durant la intervenció policial i el registre que es va produir a mitjan febrer i que va finalitzar amb la detenció d'una desena de persones.

En aquest sentit, el batlle ha celebrat el desenllaç de tot plegat i ha fet una reflexió al respecte. "La justícia ha de fer la seva feina i nosaltres sempre col·laborarem amb ella, però és

important tenir la perspectiva adequada per a determinar i portar a terme algunes mesures", ha escrit al seu blog en relació amb l'espectacular operatiu policial del febrer i les imatges de treballadors municipals sortint emmanillats de l'Ajuntament. "El soroll mediàtic que a vegades es genera excedeix en dimensió a la realitat", ha afegit en aquest sentit Balmón, que lamenta els "perjudicis morals" als afectats.

Investiguen els incidents previs al Cornellà-Castelló

ALDARULLS ▶ El partit de futbol de Primera Federació entre el Cornellà i el Castelló de diumenge 25 va quedar tacat pels aldarulls que van tenir lloc al voltant de l'estadi de l'Espanyol, on els cornellanencs juguen enguany els seus partits com a local. Segons han relatat diversos aficionats dels dos equips, un grup de persones van anar a buscar als seguidors castellanencs -molt d'ells famílies- amb bats de beisbol i pals. Els incidents van tenir lloc sobretot al centre comercial Splau, on va haver-hi corredisses

i una dona gran va quedar ferida en caure a terra.

Els Mossos ja investiguen les causes del succés i els responsables, que anaven amb caputxes i, a hores d'ara, es desconeix de quin equip n'eren seguidors. La Federació de Peñas del Castelló assegura que va haver-hi tres ferits. Tant la UE Cornellà com el CD Castelló condemnen enèrgicament els actes violents. Des del Cornellà, a més, avisen que si es confirma que els agressors són seguidors del club, prendran mesures per expulsar-los.

Murals a Sant Ildefons per embellir el barri

Un dels nous murals del barri. Foto: Ajuntament

Una tardor complicada?: "Potser no n'hi ha per a tant"

ECONOMIA ▶ El director de l'Institut d'Estudis Financers (IEF), Josep Soler, ha qüestionat si realment la tardor serà tan negativa com alguns experts prediuen. "Tanta unanimitat en les previsions d'hecatombe econòmica a partir de la tardor em fan pensar en un altre error de previsió i que al final no n'hi hagi per a tant", va expressar a mitjan setembre Soler en una nova edició del Cornellà Creació Fòrum.

Soler, a més, va posar de manifest que les previsions sobre la inflació són dolentes, però "poden no ser-ho en intensitat i durada". "Dependrà de l'encert en polítiques i de la sort", va mantenir l'economista, que, això sí, va anunciar que el crèdit "inevitablement" es restringirà "en condicions i cost". "Tot i les seves limitacions", va afegir, "cal posar la vista en el finançament alternatiu".

ART ▶ Cinc parets de Sant Ildefons han estat decorades amb murals d'artistes locals per renovar l'estètica del barri i promoure l'art urbà. Es tracta d'una iniciativa que ha portat a terme l'Ajuntament en les últimes setmanes, amb la col·laboració d'alguns veïns, que han triat les propostes de les pintures.

En concret, els murals són *Immersos en la diversitat*, de Marta Cárdenas; *Caminem Juntes*, de Daniel Ramons; *Projectant somnis i Creant espais de natura*, de Jordi Estruch; *Vida*,

de Josep Castro, i *Per un món sostenible*, de Sònia Berenguer. Es tracta d'intervencions artístiques que s'han fet a façanes de l'avinguda de Sant Ildefons; de fet, el consistori pretén acabar de completar la resta de parets que queden per pintar pròximament.

Des de l'Ajuntament recorden que el maig també es va pintar una part de la façana del Centre Cívic de Sant Ildefons. A més, també es va pintar un mural en homenatge a les víctimes de la covid en una de les façanes properes a la plaça Europa.

Josep Soler. Foto: CCF

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

amicdirectes

Creadors de continguts en català

1a Edició

**LLUMS,
CÀMERA EN
DIRECTE I...**

ACCIO!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre
de 2022 a:

amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO,
Batxillerat o CFGM participa i
guanya el teu premi!

Organitza:

Amb el suport de:

La plaça d'Artós, a la ciutat de Barcelona, és un dels punts neuràlgics i de trobada del jovent d'extrema dreta violenta. Foto: Pau Cortina/ACN

Un fantasma recorre Europa. No és una exageració. Ho diu l'Europol. I aquest fantasma, a diferència d'aquell d'Engels i Marx, és racista, masclista i homòfob. És el fantasma de l'extrema dreta.

L'agència de policia europea considera aquesta ideologia un dels principals riscos als quals s'enfronta el continent i alerta que el seu potencial de captació entre els joves creix dia rere dia. "La combinació de l'aïllament social i del temps dedicat a internet durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topat amb ideologies extremistes violentes, propaganda i contingut terrorista, especialment publicada o difosa per a menors", assenyala l'Europol en el seu *Informe sobre la situació i tendències del terrorisme de la Unió Europea 2022*.

Es tracta de nois molt joves que, sovint, "encara viuen amb els seus pares, van a l'escola" i, a ulls de l'agència, amb freqüència tenen problemes psicològics i dificultats per relacionar-se amb els companys de classe. Els seus espais de trobada són "les plataformes i els serveis de jocs en línia", indrets que, d'altra banda, són "utilitzats pels terroristes de dreta per difondre propaganda adreçada a una generació cada cop més jove d'usuaris".

De fet, l'Europol ha arribat a detectar nens de 12 anys formant part de moviments d'extrema dreta. "Són xarxes aïllades, sense un lideratge clar ni estructures jeràrquiques", diu l'agència. Un moviment global *online* a través del qual es difonen un gran nombre d'ideologies i narracions que s'alimenten mútuament, com ara la teoria del "gran reemplaçament", l'ocultisme, la fascinació per les armes, l'entrenament militar, l'autodefensa o les tècniques de supervivència.

Podríem pensar que aquest perill se circumscriu a altres latituds europees. Malgrat això, per darrere de França –amb 41 detinguts–, Itàlia –amb 26– i Alemanya –amb 17–, Espanya, amb 9, és l'estat on més "terroristes d'extrema dreta" s'han arrestat en els darrers tres anys.

Així mateix, no es pot negar que la presència de l'extrema dreta entre els joves sigui una cosa estranya a casa nostra. A Catalunya, l'ascens d'aquesta ideologia entre el jovent s'aprecia en els resultats electorals obtinguts per Vox en les darreres eleccions catalanes. Dels gairebé 218.000 votants d'aquest partit, el 20% tenien entre 18 i 29 anys i la majoria eren homes.

EN ALERTA

Ara bé, quin és el perill real entre el jovent de la metròpoli? Divereses fonts consultades coincideixen a dir que no es tracta d'un problema apressant. Tanmateix, com veurem, es mostren preocupades per l'efecte dels missatges d'odi llançats a les xarxes socials i avi-

Joves i extrema dreta: la serp treu el cap?

Algunes veus creuen que no es tracta d'una amenaça, però altres situen la infiltració de l'extrema dreta entre el jovent com un dels principals problemes als quals s'enfronten les societats europees. Preguntem a educadors, docents i investigadors què en pensen. És un perill? El debat està obert.

sen del descontentament creixent entre el jovent. Per tot plegat, ja hi ha qui s'està preparant per si la serp treu el cap. És el cas de l'Ajuntament de l'Hospitalet, que fa sis anys va posar en marxa una estratègia municipal contra els extremismos violents, entre ells el d'extrema dreta.

El coordinador del Servei de Mediació Comunitària de l'Hospitalet, Óscar Negrodo, explica que l'estratègia té la voluntat de protegir persones vulnerables

perquè no siguin radicalitzades. "Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta", assenyala Negrodo, que tot i això reitera que, almenys de moment, no s'han trobat amb cap cas que hagi requerit una intervenció urgent. "Detectem malestar, però per ara no és un problema important", apunta.

Aquesta estratègia comporta una coordinació entre diferents àrees de l'ajuntament, des de la

Guàrdia Urbana fins a Joventut o Esports. A més, els protocols d'actuació, que barregen una investigació policial i, si s'escau, una intervenció sociocomunitària, consideren en tot moment la persona radicalitzada una "víctima", a la qual es fa un acompanyament per redreçar el seu camí. Per detectar-ho, el Servei de Mediació compta amb una xarxa d'entitats i d'agents socials que hi col·laboren i que fan "d'orelles" a peu de carrer.

Però els que poden aportar un testimoni determinant sobre l'impacte de l'extrema dreta són els professors, que treballen dia a dia amb els joves. Parlem amb Manuel Domínguez, docent a l'Institut Margarida Xirgu de l'Hospitalet, que assegura que avui dia no detecta més presència d'idees d'ultradreta entre els joves en comparació amb anys enrere. No obstant això, es mostra preocupat pels continguts als quals tenen accés a través de

La 'masclesfera'

● Parlar d'extrema dreta i joves és parlar d'internet. Com s'ho ha fet aquesta ideologia per aconseguir contaminar la xarxa? El cert és que ha sabut aprofitar-se d'un ciberespai que premia els insults i les notícies falses. "Fins al 15M, les xarxes estaven dominades per un discurs més progressista", afirmen des del col·lectiu d'investigació especialitzat en xarxes Proyecto Una. A partir d'aquell moment, internet va viure un procés de privatització i van aparèixer les grans plataformes socials que avui dia vehiculen la nostra vida online.

poracions l'han tractat amb laxitud perquè en treuen rèdit", afirmen.

Tot això ha fet que en els darrers anys internet s'hagi omplert de creadors de contingut netament feixistes i amb un discurs adreçat als homes joves. És el que en anglès s'anomena *manosphere* i que en català es podria traduir com a *masclesfera*. Un seguit de fòrums, blogs i videoblogs misògins i racistes. Amb tot, en el cas espanyol, i a diferència dels Estats Units, aquest discurs fuig del feixisme pur i dur. "Són misògins o neoliberals i no tan racistes... El que volen és guanyar

Xarxes socials com Facebook, Twitter o YouTube tracten amb laxitud els missatges d'odi que difonen l'extrema dreta perquè en treuen rèdit econòmic

Xarxes com Facebook, Twitter o YouTube es basen en l'economia de l'atenció. Els continguts que hi triomfen són els compartits, i no els de més qualitat. "En aquest context, l'extrema dreta, sovint ajudada per grans inversions, ha vampiritzat moltes de les estratègies que feia 10 anys que ja s'utilitzaven, com coordinar-se per fer *hashtags* o omplir Twitter de comentaris", diuen des de Proyecto Una. Per a aquest col·lectiu, la manera en què les xarxes socials han organitzat el ciberespai beneficia l'extrema dreta. "La lògica de l'insult, de la confrontació i el *troleig* va com anell al dit a la ultradreta, perquè ha demostrat que no té cap mena d'ètica i les grans cor-

diners, i han trobat un nínxol de mercat insultant el feminisme", diuen des de Proyecto Una. En són exemple personatges com Un Tío Blanco Hetero, Roma Gallardo o Dalas Review. Els seus vídeos atacant el feminisme o fent apologia del mateix pensament que Vox tenen milions de seguidors. De fet, Dalas Review acumula 2.600 milions de visites a YouTube i Roma Gallardo, 200 milions.

Malgrat tot això, l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba assenyala que "hi ha un clixé pel que fa a la radicalització online dels joves"; ja que, com passa amb el gihadisme, en realitat la radicalització necessita "un component offline" per completar-se.

YouTube i de les xarxes socials, on hi ha "professionals de la mentida" que intoxiquen amb material que no té filtre. Sovint, amb missatges que vinculen la immigració amb la delinqüència i la brutícia.

"COM SECTES"

Aquests missatges racistes són la porta d'entrada que permet a l'extrema dreta connectar amb el jovent. "Els processos de radicalització comencen quan les organitzacions exploten els greuges reals o percebuts que viuen els joves", explica l'investigador del CIDOB Moussa Bourekba. L'extrema dreta els ofereix explicacions simples a problemes complexos i així aconsegueix apropar-se als joves. Si un noi, per exemple, veu que no té feina i se sent frustrat per aquest motiu, pot arribar a creure que la culpa és de les persones que venen d'altres països o de les dones.

En aquest sentit, les notícies falses són una arma imprescindible per captar els joves. "L'extrema dreta violenta s'ha descentralitzat per convertir-se en un fenomen global: ho veiem clarament en la desinformació", explica Bourekba. És el cas, per exemple, de la teoria del "gran re-

emplaçament", que va néixer a França als anys setanta, va viatjar als Estats Units i ha acabat desembarcant a Catalunya. Aquesta teoria considera que la població blanca cristiana està sent substituïda per pobles no europeus a través de la migració.

Però la captació no només es basa a exaltar els greuges percebuts pel jovent. Els menors es troben en un moment convuls tant biològic com social i l'extrema dreta intenta apropar-s'hi amb discursos persuasius. "Els diuen que satisfaran les seves necessitats de pertànyer a un grup si se senten sols o que els donaran feina", diu Bourekba. "Són estratègies semblants a les de les sectes", puntualitza. És per això que, segons afirma l'Europol, les xarxes socials d'extrema dreta hi juguen en un paper fonamental, ja que construeixen una idea de comunitat i de pertinença i són espais on els reclutadors poden trobar noves víctimes.

Finalment, l'extrema dreta també s'aprofita d'un altre factor: l'esperit de rebel·lia dels joves. "Constantment es vanten de ser políticament incorrectes, quan en realitat es refereixen a ser racistes i misògins", avisen des del col·lectiu d'investigació especia-

"Hi ha joves amb un gran malestar que es poden sentir atrets pels posicionaments d'extrema dreta, però per ara no és un problema important"

"L'aïllament social durant la pandèmia ha agreujat els riscos de topiar amb ideologies extremistes violentes i amb propaganda publicada o difosa per a menors"

litzat en xarxes i extrema dreta Proyecto Una.

Domínguez corrobora aquesta idea quan recorda que el jovent "sempre vol anar en contra de la ideologia hegemònica o del professor". També ho pensa el polític i sociòleg Fidel Oliván, coordinador del llibre *El toro por los cuernos*, on s'analiza l'ascens de Vox i la relació entre l'extrema dreta i el vot obrer. "Els joves han de trobar el seu lloc", afirma Oliván, el qual creu que la radicalització d'extrema dreta arriba només a un grup molt concret de joves.

"SOCIETAT RACISTA"

Sigui com sigui, des de l'oficina de l'estratègia BCN Antirumors posen èmfasi en el racisme que impregna la societat, molt sovint la porta d'entrada per abraçar idees d'ultradreta. De fet, avisen que hi ha una "fantasia" per la qual ens pensem que vivim en una societat no racista. Des d'aquesta iniciativa, que es dedica a fer formació a joves sobre racisme i discriminació, assenyalen "manances" en el sistema educatiu pel que fa al racisme i proposen una "mirada estructural" sobre aquest fenomen. L'ascens de Vox, afegeixen, no seria més que la visi-

bilització d'un discurs que ara es legitima. En aquest sentit, Domínguez recorda que les opinions racistes o masclistes –o políticament incorrectes, com li agrada dir a més d'un– abans no es manifestaven tan obertament com ara.

Tanmateix, Oliván hi posa un bri d'esperança i apunta que els joves d'avui han nascut en la "multiculturalitat", fet que juga a favor a l'hora d'evitar l'expansió de l'extrema dreta. En aquesta línia, des del col·lectiu Versemblant, que treballa per combatre els discursos ultres a través de la música rap, no consideren que els joves siguin més racistes o masclistes "ara que fa cinc anys", tot i que alerten d'un cert decaïment entre el jovent. La pandèmia, la guerra, l'escalfament global i la crisi empenyen la por, un sentiment que, citant un savi cinematogràfic, porta a la ira, a l'odi, al patiment i, finalment, al costat tenebrós.

Un reportatge d'Albert Alexandre i Francisco J. Rodríguez

Jordà estén la mà als contraris a Ribera-Salines i desafia Balmón

MEDI AMBIENT ▶ Les últimes intervencions de la consellera d'Acció Climàtica de la Generalitat, Teresa Jordà, al Baix Llobregat, estan sent molt sucoses. Si el juny va fer enfadar els alcaldes socialistes del Delta després de presentar una proposta de protecció de l'espai natural que no els havia consultat abans, el passat 10 de setembre, en el marc del Dinar Republicà a Cornellà, va fer unes declaracions que han portat cua.

Durant els parlaments, la candidata republicana a l'alcaldia, Raquel Albiol, va fer un al·legat ecologista a l'hora de criticar l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) Ribera-Salines, que preveu la construcció de 2.500 pisos en una de les darreres zones naturals del municipi. "No ens podem permetre construir fins a l'últim metre quadrat i perdre l'últim espai natural de la ciutat, construint un barri sencer nou a Ribera-Salines", va expressar Albiol, que va acusar el PSC de "mentir" en relació amb aquest projecte urbanístic.

En el seu torn, Jordà va continuar el fil argumental d'Albiol. "No ens podem permetre perdre ni un pam de terra agrícola", va dir la consellera, en cla-

La consellera Jordà durant l'acte a la ciutat. Foto: ERC Cornellà

ra al·lusió a l'espai de Ribera-Salines, considerat per molts com l'última zona agrària de la ciutat. No pensa el mateix l'alcalde, Antonio Balmón, que en una entrevista recent a *Línia Cornellà* va assegurar que allò no era un indret agrícola i que l'ARE Ribera-Salines no era pas un projecte urbanístic, sinó una iniciativa social d'ecobarri.

PICADA D'ULL ALS ECOLOGISTES

Però més enllà d'això, el que va sobtar més va ser quan la consellera va dir, literalment, que volia "estendre la mà" a la plataforma Ribera-Salines, contrària al planejament urbà que hi planteja l'Ajuntament, i a SOS Baix Llobregat i l'Hospita-

let, una agrupació d'àmbit comarcal que fa temps que reclama una moratòria constructiva al Baix. Tota una declaració d'intencions d'un representant del Govern i un desafiament en tota regla a Balmón, defensor a capa i espasa de l'ARE.

Preguntats per aquesta publicació, des de l'Ajuntament han evitat fer cap declaració al respecte. Qui tampoc s'ha expressat de moment han estat les dues plataformes aludides per Jordà. Crida l'atenció, això sí, que la consellera faci aquestes declaracions quan forma part d'un Govern que dona el vistiplau i ajuda a impulsar plans urbanístics com aquest de l'ARE Ribera-Salines.

Obres a la Rambla Anselm Clavé per ampliar l'espai verd

URBANISME ▶ Les obres de renaturalització de la part superior de la Rambla Anselm Clavé ja estan en marxa. D'aquesta manera, l'Ajuntament vol incrementar en 206 metres quadrats l'espai verd en aquesta zona, per tal que s'incorpori a l'entorn natural de la plaça de l'Església. A més, el consistori destaca que l'actuació forma part del projecte Cornellà Natura, que impulsa els corredors naturals al municipi.

ARBRES ADAPTATS

Les obres mantindran l'arbrat existent, de fulla caduca, que aporta ombra a l'estiu i permet la radiació solar durant l'època de l'hivern. Pel que fa als nous paviments, es construiran amb peces prefabricades de formigó que es col·locaran d'una manera que permeti la infiltració de

l'aigua per permeabilitzar l'entorn. A més, s'instal·larà un sistema que eviti que hi hagi esorrenties quan plougui força.

L'obra té una durada de tres mesos i un pressupost de prop de 254.000 euros, 200.000 dels quals són finançats pels fons Next Generation, de recuperació post pandèmia. En aquesta línia, el dia 21 de setembre van arrencar unes altres obres de renaturalització entre l'avinguda dels Alps i la carretera de l'Hospitalet.

No és l'única obra que es posa en marxa aquest mes a la ciutat. I és que l'avinguda de la República Argentina entoma la segona fase d'obres, amb un cost de 436.000 euros i que tenen com a objectiu convertir aquest vial en un passeig ampli i que connecti amb el Mercat de Sant Ildefons.

Imatge virtual de com quedarà l'espai. Foto: Ajuntament

Hotels que són autèntiques joies
 Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

Visita'ns a la clínica dental IO Cornellà

Primera revisió gratuïta

900 131 002
www.ioa.es

Escaneja'm i
demana cita!

“El teu benestar
comença aquí”

MARTINA KLEIN
Model

més de
30
anys
d'experiència

Torna el Festival de Pallassos, que entregará tres Nassos d'Or

CULTURA ▶ L'any 2020 la pandèmia va esborrar els somriures de Cornellà. No només els del dia a dia, sinó també els que provocava el Festival de Pallassos, que va haver de ser suspès per l'emergència sanitària provocada per la covid. Dos anys més tard, l'esdeveniment tornarà a la ciutat. Ho farà del 16 al 23 d'octubre, en una edició, la dinovena, molt especial i que compta amb una sèrie de novetats.

La principal és que l'edició d'enguany tindrà una festa inaugural el diumenge 16, que servirà també com una celebració de retrobament després de quatre anys sense festival. Serà una celebració al carrer, oberta a tothom i que oferirà espectacles per a totes les edats i gustos. Per altra banda, en aquesta edició s'estrenarà l'espai *Alpunt!*, un punt de trobada situat al local dels Castellans de Cornellà que esdevindrà un espai obert per als professionals on poder compartir experiències entre artistes, tècnics, organització i públic.

Pel que fa a la programació del festival, destaquen les actuacions de Los Galindos, Compagnie de la Liberté, La Churry, Pistacatro, Marcel Tomàs & Cascai Teatre o Sil de Castro, a més

El festival és una data destacada en el calendari festiu local. Foto: La Costa

d'unes altres estrenes com la de la companyia Jimena Cavalletti, Asaco Producciones, companyia Passabarret i Roi Borrallès.

TRES NASSOS D'OR

Però potser la novetat més curiosa és que enguany el festival entregará tres nassos d'or. Aquesta distinció serà per a aquells professionals amb una trajectòria provada dins de l'àmbit del *clown*, com ara la companyia Los Excèntrics, que haurà d'haver recollit el guardó el 2020. La cancel·lació del festival

per la pandèmia ha fet que l'organització celebri una gala del Nas d'Or en el qual s'entregarà la distinció del 2020 i dues més a Carlos i Lluís Raluy, dues persones compromeses amb aquest art i que han portat el seu Circ Raluy arreu del món.

El Festival de Pallassos se celebra des del 1984 a Cornellà cada dos anys, i ja és un dels esdeveniments del món del *clown* més importants del continent, per no dir que ja forma part de l'ADN de la ciutat i n'és un dels principals reclams.

Chicuelo publica el senzill 'Calle de la cera'

MÚSICA ▶ El guitarrista cornellanenc Juan Gómez 'Chicuelo' va publicar a principis de mes el single *Calle de la cera*, el primer avançament del seu nou disc *Caminos*. Es tracta d'un projecte que es va presentar l'any 2021 al Festival Mas i Mas, i que es publicarà en format digital pròximament. *Calle de la Cera* és un homenatge al carrer mític del barri del Raval de Barcelona,

bressol de nombroses famílies gitanes d'on han sorgit els artistes més importants de la rumba catalana com El Toqui, Juan González 'El Polla' i el seu conegut germà, El Pescailla, marit de la mítica Lola Flores.

En una entrevista a *Línia Cornellà* de fa un any, Chicuelo va descriure *Caminos* com una recerca, precisament, de "camins nous".

L'Auditori reprèn l'activitat amb un programa d'altura

TEATRE ▶ L'Auditori de Cornellà ja ha donat el tret de sortida a la seva temporada de tardor. Ho va fer el dia 25 de setembre amb *Master Xof*, de Joan Pera. Un inici intens que anirà apujant el to a mesures que passin les setmanes, amb la *Vida de peix... sense espines*, de Rosa Andreu i Mercè Comes, el 2 d'octubre, o *Señora de rojo sobre fondo gris*, de José Sacristán, el dia 9, que interpreta el text de Miguel Delibes.

El 18 de novembre serà el torn de Blanca Portillo i el seu *Silencio*, mentre que el 22 d'octubre el polifacètic Manuel Fuentes encarnarà el *Boss* amb el seu *Mi vida con Bruce*. Seguint

amb la música, destaca el concert de Nena Daconte del 12 d'octubre i l'actuació d'Ana Guerra el 26 de novembre, en el marc de la gira *Susurrándole lo que nunca le dije*.

Per altra banda, també cal destacar que el dia 16 d'octubre, en el marc del Festival Internacional de Pallassos de Cornellà, Rhum&Cia portaran a escena l'espectacle *Gran Reserva*. I per a la canalla, el dia 6 de novembre El Pol Petit farà tothom ballar amb el seu *Vull cantar i vull ballar*. Un cop arribats a Nadal, el 18 de desembre, l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat portarà el concert *Valsos i Danses*.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Les obres de millora del Mercat de Sant Ildefons s'han portat a terme amb èxit al llarg del mes d'agost. L'actuació, amb un cost de 260.000 euros, ha consistit en la renovació de tot el paviment de la planta de parades de l'equipament, que ha romàs tancat tot l'agost.

Artesans de la matèria viva

» El Forn de pa Massana és un dels quatre finalistes del concurs Millor Pa de Pagès Català d'enguany
 » Amb una trajectòria de 90 anys, el negoci reivindica la paciència i l'experiència per tirar endavant

Francisco J. Rodríguez
CENTRE

El Francesc Massana s'aixeca a la matinada i a dos de quatre ja està coent pa. Juntament amb la seva germana Magda, són els continuadors d'un dels forns més famosos de la ciutat, el Forn de la Massana, ubicat al carrer Rubió i Ors on ara fa 90 anys, concretament el 1931, el Joaquim Massana i la Dolors Farré van construir un edifici de dos pisos que ha fet les delícies –mai millor dit– de generacions senceres de cornellanencs.

L'experiència i la perseverança han portat aquest establiment a l'Olimp dels millors forns del país. No debades, enguany ha tornat a quedar finalista –i ja en van cinc edicions– al concurs Millor Pa de Pagès de Catalunya. “És un orgull total”, declara el Francesc a *Línia Cornellà*, que

ha pogut entrar a l'obrador a veure de primera mà com converteixen la farina i el llevat en els exquisits pans de pagès que venen. Sembla fàcil, i les modes sorgides del confinament han convertit l'elaboració de pa en un dels nous passatemps. Però fer pa no és pas bufar i fer ampolles. “No és només farina i aigua”, destaca el Francesc. El seu pare Francesc, el Siscu, ho corrobora. “No tothom sap fer bon pa”.

EL FUTUR DELS FORNS

Mentre conversem, les seves mans no paren. En el moment de fer l'entrevista, els Massana preparen croissants petits. I és sorprenent veure com una massa estirada s'acaba convertint en aquestes petites *delicatessen*. Continuem parlant del reconeixement que acaben de rebre i asseguren que els ha felicitat molta gent. Clients militants que s'estimen la qualitat. “El futur del forn són els clients”, reflexiona el

Els Massana, concentrats en l'elaboració de croissants. Foto: Línia Cornellà

Siscu. “Si volen qualitat, vindran a comprar pa artesà”, reivindica.

Ara bé, per assolir aquest nivell d'experiència que et permet, només a ull nu, detectar si un pa està sortint degudament o si cal adaptar-se a les condicions meteorològiques –que faci molta humitat, per exemple, té impacte en l'elaboració del pa–

cal haver treballat molt abans. “No és fàcil arribar fins aquí, hi ha molta feina i coneixement al darrere”, remarca el Francesc.

Així i tot, li preguntem pel secret d'un bon pa. “El secret? Una bona massa mare i processos llargs de fermentació”, respon. En aquest sentit, explica que ell treballa amb una fer-

mentació *aletargada*. Triga més, reconeix, però els resultats estan a la vista: un pa amb aroma i més digerible, un punt a favor ara que la cura pel cos i els bons hàbits han agafat protagonisme. Sigui com sigui, el seu pare ho té clar. “El pa és una matèria viva, i cal cuidar-la”. I aquí saben com fer-ho.

la Barcelona desconeguda

La Casa
 dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

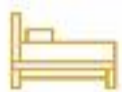
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzaret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

El conjunt Gonzalo Riutort visitarà el pròxim dissabte 1 d'octubre el CF Intercity, en partit corresponent a la 6a jornada del grup 2 de la Primera RFEF. La UE Cornellà hi arribarà després d'haver sumat només 4 punts, tots en les últimes dues cites.

Clàudia Baraut fuig del confort

» Autèntica i inesgotable, l'alera pivot urgellenca té una àmplia experiència a Lliga Femenina 2
 » "Vaig començar a encaixar al Basket Almeda quan vaig entendre què volien de mi", confessa

Toni Delgado
CORNELLÀ

Fa gairebé tres anys que Beatrice Carta, ara ja retirada de les pistes, em va regalar una idea sobre Clàudia Baraut (La Seu d'Urgell, 1994): "Quan l'entrevistis, pregunta-li per què se sent una gallina". "Les companyes em diuen així per la meua manera de riure, perquè estic una mica boja i pel pentinat. La Míriam Ferreri va ser qui em va posar aquest malnom al Lima Horta Bàsquet", confessa, divertida, la nova alera pivot del CBF Cerdanyola.

"Soc una gallina boja! En porto una pintada a mà per la meua amiga Xènia Artiga en una vamba. Soc molt de bajanades i de riure'm de mi mateixa. Amb mi al·lucinaràs, eh...", promet Baraut, que no decep. És molt emocional i racional, un còctel explosiu que sap gestionar perquè ha fet un gran treball interior.

"M'agrada gaudir de cada moment a la pista perquè no sé quants me'n queden", explica aquesta eterna observadora que no para mai quieta ni deixa de formar-se. És graduada en Enginyeria Alimentària i també en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (CAFE), on va ser la número u de la seva promoció. Té un Màster en Gestió Esportiva i aviat en començarà un en Entrenament i Readaptació a l'Esport. És preparadora física.

Autèntica i força independent, Baraut diu i fa les coses com les sent, i no s'entretén gaire amb els elogis ni les crítiques.

Li costa molt empipar-se i llegeix de pressa les persones. El seu campus, el Sunrise Basketball Camp, a Martinet de Cerdanya "és com jo, un continu moviment. El factor humà és la clau de l'èxit". Hi ha entrenaments en anglès, tecnificacions individualitzades i pràctiques d'equip, jocs de nit, sortides a la natura...

Té una mecànica de tir peculiar i efectiva que Víctor Lapeña i Andreu Bou, amb qui feia tecnificació a primera hora del matí, abans d'anar a l'escola, van respectar-li en la seva etapa en el Cadí La Seu [Sedis Bàsquet], el seu club de formació i amb el qual va debutar a Lliga Femenina sent cadet de segon any: "Van decidir no anar en contra del meu gest natural i potenciar-lo perquè tenia punteria".

UN PREMI EXTRA

La seva primera experiència fora de casa va ser al Bàsquet Femení Sant Adrià, a Copa Catalunya, amb en Jordi Vizcaíno com a entrenador i sent sènior de primer any. "Va ser un canvi radical de casa, ciutat... A poc a poc, el tècnic va confiar en mi i vam fer una temporada força decent". El premi extra del curs per a Baraut va ser la seva primera convocatòria per a la selecció espanyola, en aquest cas la sots 19.

Amb el Lima Horta Bàsquet va assolir l'ascens a Lliga Femenina 2 a Sant Feliu de Llobregat. "Et descriuria la fita com la recompensa a un gran viatge ple de lesions, com la de la Laura Navarro, i de moments especials que ens van fer molt fortes. L'Isaac Fernández va acabar

Clàudia Baraut amb una gallina i el seu gos Mambo. Foto: Andrea Baraut

traient el millor de mi", valora.

De nou, l'alera pivot urgellenca va sentir que necessitava un canvi d'aires i va marxar més lluny que mai, a Newcastle, per jugar al Team Northumbria, de la Primera Divisió anglesa. "Sola i sense conèixer ningú vaig aprendre a estar amb mi mateixa. Vaig créixer i madurar molt en un any complicat dins i fora de la pista", recorda.

Tampoc va ser gens fàcil el següent destí, el CB Almería, per molt que l'inici fos excel·lent. L'equip va entrar en una dinàmica negativa que va acabar amb la dimissió de l'entrenador i amb el president com a tècnic: "Va arribar un moment en què

no gaudia i, aconsellada per la meua família, vaig rescindir el contracte. T'ho explico amb impotència perquè per a mi el compromís és sagrat".

Al Barça CBS es va retrobar amb Isaac Fernández i va viure una primera temporada "molt positiva i sorprenent" perquè es van classificar per a la fase d'ascens, quan "no estàvem entre les favorites", i un segon i últim curs "una mica agitat perquè no vam encaixar bé totes les peces i que es va veure truncat amb el confinament i sense estar entre les quatre millors, que era el que volíem".

Reconeix que li va costar adaptar-se al Basket Almeda

perquè mai havia estat la més veterana en un equip i ho era amb molta diferència. "Vaig començar a encaixar quan vaig entendre què volien de mi. Era que els aportés l'experiència i saber estar en una pista de bàsquet que debutants a la categoria de 17, 18 i 19 anys no tenien. L'Albert Quílez, que era el preparador físic, em va ajudar moltíssim en tots els sentits", afirma l'entrevistada.

Del Pavelló Almeda al Palau d'Esports Josep Mora, on va jugar l'última temporada a la UE Mataró. "La dinàmica es va girar i no vam saber canviar-la. Era frustrant sortir a competir sabent que no estàvem preparades per fer-ho amb garanties", exposa. Ara se sent "una nòmada" perquè el CBF Cerdanyola és el seu quart equip en quatre cursos. El grup és "sa, treballador i talentós" i compta amb algunes jugadores que, com ella, tenen experiència a la Lliga Femenina 2.

"A poc a poc anirem construint un equip que vol competir cada partit i el temps marcarà el nostre lloc en una categoria tan difícil. Em deixaré l'ànima per ajudar el màxim possible i ser important en els moments decisius del partit", enraona abans de retratar la Pili Bilbao, l'entrenadora, com algú "amb les idees clares i que té molta paciència".

"Realment no tinc zona de confort perquè el creixement sempre es produeix fora. Necessito reptes. No m'agrada gens avorrir-me...", tanca Baraut, que seria una gran psicòloga.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A L'ESCU
Conselleria d'Ensenyament
General Departament

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@museudeidisseny)

La joia expandida

El Museu del Disseny de Barcelona acull, des del passat 22 de setembre i fins al 27 de novembre, l'exposició *Majoral*. *La joia expandida*, una mostra de les joies d'Enric Majoral (Sabadell, 1949), un dels màxims exponents de la joieria catalana contemporània. L'artista es va iniciar en el món de la joieria durant els anys setanta, de manera autodidàctica, i va desenvolupar el que ell anomena "essència de Formentera", fet que demostra la influència de l'illa en les seves creacions. L'any 2007, el sabadellenc va guanyar el Premi Nacional d'Artesania del Ministeri d'Indústria.

Famosos

Laura Escanes (Barcelona, 1996) va fer el salt a la fama el 2015, quan era una jove model de 19 anys i va començar la seva relació amb el mediàtic publicista Risto Mejide, que aleshores tenia 40 anys. La diferència d'edat va ser un dels aspectes més comentats de la seva relació tant al principi com durant els set anys que ha durat, en els quals s'han casat i han tingut una filla, la petita Roma, que ara té 3 anys. La parella ha anunciat recentment la seva separació, una notícia inesperada que ha generat comentaris i mems, i que ha fet recordar que Escanes té dos tatuatges relacionats amb Mejide (un d'ells, la signatura del publicista en una natja). A més, la gent no ha passat per alt un detall: l'últim capítol del podcast que tenien junts es deia *Comiats* i, en ell, Mejide assajava un hipotètic comiat de la que fins ara era la seva dona. Era un *spoiler*?

La fitxa

QUI ÉS?

L A U R A E S C A N E S

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat la parella de Risto Mejide
Arran de la seva relació s'ha fet *influencer* i escriptora

QUÈ HA FET?

Anunciar la seva ruptura amb Risto Mejide
Tots dos han emès comunicats explicant la situació als seus fans

A LES XARXES...

Un dels temes del moment
Gairebé tots els comentaris parlen millor d'ella que d'ell

Llibres

Els dies sense fi
Jaume Benavente

Una novel·la que comença quan el mateix autor, Jaume Benavente, i la seva dona, Maria, es contagien de coronavirus al començament de la pandèmia i han de ser ingressats. Més tard, ja recuperats, contempen astorats l'estranya rutina que imposa el confinament, mentre l'art, la família i el record esdevenen puntals que els sostenen.

Teatre

Quanta, quanta guerra...
Farrés Brothers i cia

Biel Rossell i Pep Farrés adapten la darrera novel·la que va publicar Mercè Rodoreda, *Quanta, quanta guerra...* (1980), en què el jove Adrià Guinart decideix fugir de casa seva per anar a la guerra. La guerra és allò desconegut, és conèixer món, descobrir l'amor i el sexe, però també la responsabilitat, l'ambició o la maldat.

Al teatre Tantarantana de Barcelona.

Música

Uncertainty
Carlota Flâneur

La barcelonina Carlota Flâneur ha publicat aquest setembre al seu àlbum de debut, *Uncertainty* (Hidden Track Records), amb el cantautor Ferran Palau com a productor. El disc, format per una desena de cançons en anglès, és una porta oberta a l'univers de l'artista i a la seva manera de crear, entendre i viure la música pop.

Pelis i sèries

Modelo 77
Alberto Rodríguez

Presó Model de Barcelona. Any 1977. Manuel (Miguel Herrán), un jove comptable empresonat i pendent de judici per desfalch, s'enfronta a entre deus i vint anys de presó, un càstig desproporcionat per al seu delictes. Juntament amb el seu company de cel·la, Pino (Javier Gutiérrez), s'uneix a un grup de presos que s'està organitzant per exigir l'amnistia.

ESTILS DE VIDA

Et deprimeix la tardor?

Foto: Pixabay

i SALUT MENTAL

Haureu sentit molt a parlar durant aquests dies de la depressió de tardor. Per començar, hem de dir que no existeix com a tal. El que passa a la tardor és que un conjunt de factors ens fan sentir més decaiguts, però una depressió és una cosa molt seriosa i no n'hauríem de parlar a la lleugera.

La tristesa, la desesperança, la irritació o la falta d'energia pròpies d'aquesta estació tenen molt a veure amb l'escurçament del dia, la reducció d'hores solars i, sobretot, amb la també mal anomenada síndrome postvacacional, o sigui, el decaniment lògic que ens afecta quan tornem a la rutina després de les vacances. Tots aquests factors, i algun altre més, ens causen un trastorn afectiu emocional que alguns anomenen, massa lleugerament, depressió estacional.

Sí els símptomes no són greus i no hi ha cap altre element que ens afecti, aquest trastorn pot millorar tot canviant alguns hàbits. El primer pas és acceptar el canvi d'estació, tal com ens acceptem a nosaltres mateixos. Per sobre de tot cal evitar l'apatia general. Per tant, aprofiteu les hores de sol i sortiu al carrer a fer activitats o exercici físic. Intenteu gaudir de la tardor.

Les claus

ACTIVITAT

La millor manera de superar l'apatia és l'exercici físic, així que surt al carrer, ni que sigui a passejar

LLUM

Intenta aprofitar al màxim les hores de llum solar i adequa casa teva per tenir-ne la màxima possible

DIETA

Una dieta saludable no només té beneficis físics, sinó també psicològics i emocionals: et farà sentir millor

POSITIVITAT

Cal acceptar el ritme del temps: si ara toca feina, escola i pluja, afronta-ho amb positivisme

Foto: Freepik

EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

**AJUDA'NS A PROTEGIR
EL PLANETA**

#EmergenciaClima

VicenteFerrer

Necessitem la teva firma!

Més info a:
www.fundacionvicenteferrer.org

Amb
la
clàssica

Cat música
35
anys!